

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 156685 23 P
Brčko, 28.10.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, odlučujući u pravnoj stvari tužiteljice A.P., kći M., koju zastupa punomoćnik Amer Ramić, advokat iz Brčkog, uz umješača na strani tužiteljice D.Č., sin M1. iz Brčkog, koga zastupa punomoćnik Ibrahim Šadić, advokat iz Brčkog, protiv tuženog D.Č., sin D., iz B., koga zastupa punomoćnik Srđan Marjanović, advokat iz Brčkog, radi utvrđenja, v.sp. 18.885,61 KM, nakon održane usmene, neposredne, javne i glavne rasprave zaključene dana 28.10.2024. godine u prisustvu punomoćnika stranaka i umješača, donio je sljedeću

P R E S U D U

I

Utvrđuje se da je potraživanje tražioca izvršenja I reda u izvršnom predmetu koji se pred Osnovnim sudom Brčko distrikta BiH vodi pod brojem: 96 0 I 119341 18 I protiv izvršenika D.Č. iz B., a koje potraživanje prema preciziranom zahtjevu tuženog i nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke od 24.02.2022. godine Boriše Damjanca iz Brčkog iznosi 18.855,61 KM, namireno u iznosu od 9.779,15 KM, što je tuženi dužan priznati.

II

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražila da se utvrdi da je potraživanje tražioca izvršenja I reda u izvršnom predmetu koji se pred Osnovnim sudom Brčko distrikta BiH vodi pod brojem: 96 0 I 119341 18 I protiv izvršenika D.Č. iz B., a koje potraživanje prema preciziranom zahtjevu tuženog i nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke od 24.02.2022. godine Boriše Damjanca iz Brčkog iznosi 18.855,61 KM, namireno i u preostalom iznosu od 9.076,46 KM (odnosno u cijelosti namireno), što je tuženi dužan priznati.

III

Obavezuje se tuženi da tužiteljici isplati iznos od 1.008,74 KM na ime troškova parničnog postupka, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude, dok se tuženi obavezuje da umješaču isplati iznos od 133,92 KM na ime troškova parničnog postupka, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude.

Obrazloženje

Tužiteljica je putem punomoćnika kod ovog suda dana 20.07.2023. godine podnijela tužbu protiv tuženog radi utvrđenja da je potraživanje tražioca izvršenja I reda u izvršnom predmetu broj 96 0 I 119341 18 I, koji se vodi kod ovog suda protiv izvršenika D.Č. iz B. u visini od 18.855,61 KM, u cijelosti namireno, što je tuženi dužan priznati. U tužbi je navela da su tužiteljica i tuženi tražioci izvršenja u izvršnom postupku koji se kod ovog suda vodi pod brojem 96 0 I 119341 18 I, protiv D.Č. koji je umješač u ovom postupku na strani tužiteljice. Tuženi je tražilac izvršenja I reda, dok je tužiteljica tražilac izvršenja II reda. Potraživanje tužiteljice kao tražioca izvršenja II reda je utvrđeno presudom Osnovnog suda Brčko distrikta

BiH broj 96 0 P 103026 17 P od 16.01.2018. godine, a izvršenje ove presude je pravosnažno određeno rješenjem o izvršenju Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 I 136688 21 I od 19.05.2021. godine. Na ročištima u izvršnom postupku tužiteljica je osporavala potraživanja ovdje tuženom jer je D.Č. ponudio dokaze da je u cijelosti izmirio svoja dugovanja prema tuženom D.Č.1, a koja dugovanja su postojala po osnovu izvršne isprave koja je bila osnov za donošenje rješenja o izvršenju radi namirenja potraživanja ovdje tuženog prema izvršeniku u izvršnom predmetu, D.Č.. Zaključkom ovog suda broj 96 0 I 119341 20 I 2 od 20.06.2023. godine tužiteljica je upućena da pokrene parnični postupak protiv tuženog kao tražioca izvršenja I reda, a radi utvrđenja da je potraživanje tražioca izvršenja I reda u cijelosti namireno.

Tokom postupka tužiteljica je istakla da je umješač tokom 2021. godine izvršio uplate u korist ovdje tuženog, nakon što je saznao za izvršenje, te su sve uplate bile na ime izdržavanja iako na nekim uplatama to nije naznačeno jer se, u situaciji kada se plaća preko Western Union, ne naznačava svrha uplata. Ističe da komunikacija preko viber aplikacije ukazuje na činjenicu da su sve uplate vršene na ime izdržavanja. Predložila je da sud usvoji tužbeni zahtjev te da obaveže tuženog da tužitelju plati troškove postupka prema pismenom troškovniku od 28.10.2024. godine.

Tuženi je u odgovoru na tužbu od 18.09.2023. godine u cijelosti osporio tužbu i postavljenu tužbeni zahtjev ističući da je pred ovim sudom u toku izvršni postupak pod brojem 96 0 I 119341 18 I koji je iniciran prijedlogom za izvršenje tražioca izvršenja D.Č.1, protiv izvršenika D.Č., a sve po osnovu pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 045941 12 P od 13.12.2012. godine kojom je izvršenik obavezan da mjesečno doprinosi izdržavanju maloljetnog djeteta (D.Č.1) u mjesečnom iznosu od 200,00 KM. Kako D.Č. nije izvršavao svoju zakonsku obavezu, to je sud prihvatio prijedlog tražioca izvršenja te je donio rješenje o izvršenju od 11.03.2019. godine. Ukupno potraživanje tražioca prema izvršeniku za period od 01.09.2012. – 29.12.2016. godine iznosi 8.200,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 29.12.2016. godine pa do konačne isplate, te za vremenski period od 29.12.2016. godine do 22.10.2018. godine iznosi 4.400,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 22.10.2018. godine do konačne isplate. Tokom 2021. godine stranke iz izvršnog postupka normalizuju svoj odnos te izvršenik započinje putem međunarodnog platnog prometa (Western union) slati određene novčane iznose koji su usmjereni na normalizaciju međusobnih odnosa u smislu plaćanja turističkih aranžmana koje tražilac izvršenja uživa sa svojom djevojkom i drugarima. Dio tog novca je bio usmjeren na plaćanje sudskih taksi u sudskim sporovima koje je D. vodio, a dio je bio usmjeren na plaćanje radnika vlastite firme izvršenika, dok je ostatak novca za svakodnevne potrebe trošio tražilac izvršenja, sve po instrukcijama izvršenika. Sva ova plaćanja D. pokušava da prikaže kao ispunjenje svoje obaveze po sudskoj presudi iako je jasno da nije postojala ta namjera niti su te uplate glasile na ispunjenje zakonske obaveze utvrđene sudskom presudom. Sve uplate su vršene nakon punoljetstva tražioca izvršenja te se ne odnose na vremenski period za koje je traženo ispunjenje obaveze. D.Č.1 nije tražio ispunjenje obaveze po presudi za period od 22.10.2018. – 21.03.2023. godine (do datuma kada je postao punoljetan), za koji period je još bila na snazi obaveza izvršenika po pravosnažnoj presudi. Ovdje tužiteljica se kao izvršenik drugog reda uključila u već započeti izvršni postupak u fazi određivanja vrijednosti nekretnine sa osporavanjem potraživanja tražioca izvršenja prvog reda (ovdje tuženog) ističući da je njegovo potraživanje namireno, dok je istakla svoje potraživanje koje ima prema izvršeniku D.Č.. Tužiteljica se u izvršni postupak između ovdje tuženog i umješača D. uključila na osnovu presude Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 103026 17 P od 16.01.2018. godine kojom je tuženi D.Č. obavezan da na ime duga svojoj majci A.P. isplati novčani iznos od 70.000,00 KM (a koji tužbeni zahtjev je D.Č. priznao), dok je u odnosu na

D.Č.2 odbijena tužba jer A. nije mogla dokazati postojanje sporazuma o zajmu, odnosno da je njoj i D., A. pozajmljivala novčana sredstva tokom trajanja njihovog braka.

Tokom postupka tuženi je istakao da se uplate D. nisu odnosile na izdržavanje D.1, te da se to može utvrditi iz dokumentacije (prepiske putem vibera i whats up), da je D. poznato kako se treba izvršiti obaveza plaćanja iznosa na ime izdržavanja. Istakao je da je prijedlogom za izvršenje obuhvaćen period od 01.09.2012. – 29.12.2016. godine, kao i vremenski period od 29.12.2016. – 22.10.2018. godine za koji period nije plaćeno izdržavanje D.1, dok je D. djelimično ispunjavao svoju obavezu. Naveo je da prijedlogom za izvršenje nije obuhvaćen period od 2018. – 31.10.2021. godine, a ostao je neplaćen prema D.1. Tuženi ističe da je upitno za koji period je D. platio svoju obavezu izdržavanja ako se utvrdi da je istu plaćao. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev te da obaveže tužiteljicu da tuženom nadoknadi troškove postupka koji se odnose na sastav odgovora na tužbu 720,00 KM, na pristup za svako ročište 720,00 KM.

Podneskom od 06.12.2023. godine D.Č. je stavio prijedlog za stupanje u parnicu na strani tužiteljice budući da je imao opravdan interes da se utvrdi da je njegova obaveza izdržavanja prema D.1 isplaćena. Nakon što su se izjasnile stranke u ovom postupku na prijedlog o miješanju, sud je rješenjem na ročištu dana 20.02.2024. godine dozvolio miješanje D.Č. u ovoj pravnoj stvari na strani tužiteljice.

U podnesku od 06.12.2023. godine umješač je istakao da je D.Č. oslobođen od optužbe da je počinio krivično djelo – izbjegavanje izdržavanja presudom Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 K 080320 14 K od 13.02.2015. godine, koja je potvrđena presudom Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 K 080320 15 Kž od 09.02.2016. godine. Iz ove presude umješač tvrdi da se može zaključiti da je D. ispunjavao sve svoje obaveze na ime izdržavanja D.Č.1. Umješač ističe da je D. isplatio i više nego što je bila njegova obaveza prema presudi Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 045941 12 P od 13.12.2012. godine, odnosno izmirio je i više nego što je dospjelo na ime obaveze izdržavanja. Tokom postupka umješač je istakao prigovor ispunjenja i prigovor zastare zahtjeva ovdje tužiteljice, istakao je da je po osnovu nalaza vještaka evidentno da je umješač isplatio sporna potraživanja D.1 (24.839,04 KM) na ime izdržavanja. Nesporno je da je D.1 primio sve uplate D., te ukoliko mu je D. nešto dugovao na ime izdržavanja, onda je D.1 trebao prvo naplatiti ta svoja potraživanja koja su sporna iz iznosa kojeg mu je D. uplaćivao. Predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice te da obaveže tuženog da umješaču nadoknadi troškove postupka koji se odnose na sastav podneska od 06.12.2023. godine u iznosu od 720,00 KM, te za zastupanje umješača po kvalifikovanom punomoćniku-advokatu na svako ročište iznos od 720,00 KM (ročišta dana 20.02.2024., 16.05.2024., 08.07.2024., 03.10.2024. i 28.10.2024. godine). Naveo je da je po izvršnoj ispravi (presudi) obaveza D. iznosila oko 18.000,00 KM, dok je D. platio više D.1, dakle iznos od 24.839,04 KM.

Tokom dokaznog postupka, na prijedlog stranaka, izvedeni su dokazi čitanjem materijalne dokumentacije: rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 I 136688 21 I od 19.05.2021. godine, dopis advokata Amera Ramića ovom sudu na broj 96 0 I 136688 21 I od 28.04.2021. godine, prijedlog za dozvolu izvršenja na osnovu izvršne isprave tražioca izvršenja A.P. protiv izvršenika D.Č. od 02.03.2021. godine, transfer novca preko Western union od D.Č. za D.Č.1 od 23.04.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), pregled prometa-uplata od strane D.Č. u svrhu izdržavanja na ime D.Č.1 od 04.11.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), transfer novca preko Western union od D.Č. za D.Č.1 od 12.05.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), dokaz o uplati iznosa na ime D.Č.1 na dan 29.05.2021. godine preko MoneyGram, transfer novca preko Western union od D.Č.

za D.Č.1 od 12.06.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), transfer novca preko Western union od D.Č. za D.Č.1 od 13.07.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), transfer novca preko Western union od D.Č. za D.Č.1 od 20.07.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), transfer novca preko Western union od D.Č. za D.Č.1 od 28.07.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), transfer novca preko Western union od D.Č. za D.Č.1 od 18.10.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), podaci o transferu novca pošiljaoca M.P.1 za primaoca D.Č.1 od 02.11.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), podaci o transferu novca pošiljaoca M.P.1 za primaoca D.Č.1 od 02.11.2021. godine (originalan dokument sa prevodom) 2x i podaci o transferu novca pošiljaoca M.P.1 za primaoca D.Č.1 od 20.12.2021. godine (originalan dokument sa prevodom), presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 045941 12 P od 13.12.2012. godine, rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 i 119341 18 i od 11.03.2019. godine, prijedlog za izvršenje od 14.02.2019. godine, viber prepiska između D.Č. i D.Č.1 od 25.04.2021. godine, zaključak Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 I 119341 20 I 2 od 20.06.2023. godine, presuda Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 103026 21 Gž 2 od 05.11.2021. godine, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 103026 17 P od 16.01.2018. godine, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 103026 18 P 2 od 24.11.2020. godine, rješenje Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 103026 18 Gž od 31.07.2018. godine, viber prepiska između D.Č. i D.Č.1 od 20.04.2021. godine, 21.04.2021. godine, 25.04.2021. godine, 29.04.2021., 01.05.2021., 04.05.2021., 06.07.2021. godine, 19.11.2022., 13.07.2021., 20.07.2021., 18.10.2021., dokaz-detalji kontakta „babo“ sa brojem telefona i fotografijom za aplikaciju viber, zatim dokazi iz izvršnog spisa broj: 96 0 I 119341 20 I 2 i to prijedlog za izvršenje od 22.10.2018., dopis upućen od punomoćnika D.Č.1, D.Č.2 sa potvrdom o prijemu pošiljke od 29.07.2016. godine, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 K 080320 14 K od 13.02.2015. godine i presuda Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 K 080320 15 Kž od 09.02.2016. godine, zapisnik iz izvršnog spisa od 20.12.2021. godine, stručni nalaz i mišljenje vještaka Boriše Damjanca od 24.02.2022. godine izrađen za potrebe izvršnog spisa, te nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Kenana Ibrahimovića od 30.09.2024. godine izrađen za potrebe ovog parničnog postupka. Provedeni su i dokazi saslušanjem umješača D.Č., tuženog D.Č.1 i svjedoka M.P.1, a proveden je i dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke Kenanu Ibrahimoviću uz usmeno obrazloženje nalaza i mišljenja.

Na osnovu ocjene navoda stranaka, kao i savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno, tako i njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj: 28/18 i 6/21, u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Među strankama nije sporno da su tuženi i umješač D.Č. sin i otac, a da je tužiteljica majka ovdje umješaču D.Č., zatim da su se roditelji tuženog (D. i D.Č.2) razveli po osnovu presude ovog suda broj: 96 0 P 045941 12 P od 13.12.2012. godine te je tom presudom obavezan D. da doprinosi za izdržavanje malodobnog sina D.Č.1 mjesečni iznos od po 200,00 KM, počev od 01.09.2012. godine pa ubuduće. Nadalje, nije sporno da je presudom ovog suda broj 96 0 P 103026 17 P od 16.01.2018. godine obavezan i D.Č. i D.Č.2 (rođ. L.) da A.P. (majci D.) solidarno isplate iznos od 70.000,00 KM uz zakonsku zateznu kamatu, te da je rješenjem Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 103026 18 Gž od 31.07.2018. godine usvojena žalba D.Č.2 te je ukinuta presuda u dijelu u kojem je obavezana D.2 da A.P. zajedno sa D. isplati iznos od 70.000,00 KM i u tom dijelu je predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Presudom ovog suda broj: 96 0 P 103026 18 P 2 od 24.11.2020. godine ponovno je obavezana D.Č.2 da A.P. na ime zajma isplati iznos od 42.637,59 KM uz

zakonsku zateznu kamatu, dok je presudom Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 P 103026 21 Gž 2 od 05.11.2021. godine usvojena žalba D.Č.2 te je presuda Osnovnog suda od 24.11.2020. godine preinačena i odbijen je tužbeni zahtjev A.P. u cijelosti u odnosu na tuženu D.Č.2, dok je presuda kojom je D.Č. obavezan da A.P. isplati na ime zajma 70.000,00 KM postala pravosnažna (dakle nije traženo ponavljanje postupka nakon presude Apelacionog suda od 05.11.2021. godine).

Nesporno među strankama je i da je D.Č.1 podnio prijedlog za izvršenje dana 22.10.2018. godine protiv D.Č., a na osnovu presude ovog suda broj 96 0 P 045941 12 P od 13.12.2012. godine, a radi namirenja duga u visini od 12.605,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 13.12.2012. godine pa do konačne isplate sa troškovima izvršnog postupka i to za period od 01.09.2012. godine (kada je i nastala obaveza po presudi) do 22.10.2018. godine, u kojem periodu je, prema navodima D.Č.1, D. isplatio iznos od 2.195,00 KM, dok je preostali dug na ime izdržavanja (200,00 KM za svaki mjesec) u visini od 12.605,00 KM. Uređenim prijedlogom od 14.02.2019. godine D.1 je tražio iznos od 8.200,00 KM za period od 01.09.2012. godine do 29.12.2016. godine (21 mjesečni obrok po 200,00 KM) sa zakonskom zateznom kamatom, a od 29.12.2016. godine do 22.10.2018. godine (22 mjesečna obroka) iznos od 4.400,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom (ukupan iznos od 12.600,00 KM). Ono što je nesporno i u izvršnom postupku jeste da je D. uplatio u periodu od 01.09.2012. – 22.10.2018. godine iznos od 2.195,00 KM na ime izdržavanja, dok je određene uplate imao prema D.1 nakon punoljetstva D.1. Nakon izrade nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Boriše Damjanac od 24.02.2022. godine izrađen za potrebe izvršnog spisa broj 96 0 I 119341 18 I, D.Č.1 je kao tražilac izvršenja uredio prijedlog za izvršenje na ukupan iznos od 18.855,61 KM, u koji iznos je uračunata i kamata do dana izrade tog nalaza vještaka, a sve za period potraživanja zaključno sa 22.10.2018. godine, iako je nakon tog perioda do punoljetstva D.1 potraživanje koje također nije plaćeno po mišljenju D.1 u visini od 5.800,00 KM, ali koje potraživanje nije predmet tog izvršnog postupka iz kojeg je proizašao ovaj parnični postupak.

Nije sporno i da je u izvršnom postupku koji je pokrenut prijedlogom za izvršenje D.Č.1 od 22.10.2018. godine, donesen zaključak broj 96 0 I 119341 20 I 2 od 20.06.2023. godine kojim je A.P., kao tražilac II reda u tom izvršnom postupku, upućena da u roku od 15 dana pokrene parnični postupak protiv tražioca izvršenja I reda, ovdje D.Č.1, radi utvrđenja da je potraživanje tražioca izvršenja I reda u cijelosti namireno, dok iz obrazloženja ovog zaključka slijedi da je rješenjem ovog suda broj: 96 0 I 119341 18 I od 11.03.2019. godine, na prijedlog tražioca izvršenja podnesen sudu dana 22.10.2018. godine, izvršni sud dozvolio izvršenje u korist tražioca izvršenja mladb. D.Č.1 protiv izvršenika D.Č., radi naplate duga na ime izdržavanja mladb. djeteta, te da je D.Č.1 kao tražilac izvršenja stupio u započeti izvršni postupak koji se kod ovog suda vodi pod brojem 96 0 I 106721 17 I, dok je A.P. rješenjem ovog suda broj 96 0 I 136688 21 I od 02.09.2021. godine stupila u izvršni predmet broj 96 0 I 119341 20 I 2 po osnovu prijedloga za dozvolu izvršenja na osnovu izvršne isprave od 02.03.2021. godine.

Međutim, među strankama je sporno da li je D.Č. uplatama koje su bile usmjerene prema D.1 izmirio obavezu na ime izdržavanja u periodu koji je obuhvaćen prijedlogom za izvršenje, odnosno uređenim prijedlogom iz izvršnog postupka iz kojeg je proistekao ovaj parnični postupak (96 0 I 119341 20 I 2) ili su te uplate pokrile druge troškove i potrebe D.1 u nastavku redovnog školovanja D.1, nakon punoljetstva, a koje potraživanje D.1 prema D. nije predmet izvršnog postupka iz kojeg je proistekao ovaj parnični postupak (obrazloženje zaključka broj 96 0 I 119341 20 I 2 od 20.06.2023. godine, strana 5).

Iz iskaza tuženog D.Č.1 slijedi da je dana 21.03.2021. godine napunio 18 godina, ali da se i dalje nalazi na redovnom školovanju na fakultetu, da je sa ocem D. popravio odnose za 18-ti rođendan D.1, da su tada napravili neke dogovore, dok ranije nisu imali kontakt. Ističe da mu je D. saopštio da će sa D.2 da riješi problem oko izdržavanja D.1 i zaostatka u plaćanju, dok je D.1, D. plaćao more, auta, treninge jer je tada želio da bude otac i sve da mu plati što je D.1 bilo neophodno za život u tom trenutku (dakle tokom 2021. godine). Navodi da mu je D. tada davao oko 500,00 eura ali ne na ime izdržavanja. Tuženi je potvrdio da je komunicirao sa D. preko viber aplikacije te da je D. broj telefona 004917522064 u Njemačkoj gdje D. boravi. Ističe i da je od novca kojeg je njemu plaćao D., D.1 imao obavezu da često plati neke sudske takse, troškove advokata, radnike u firmi. Naveo je i da je D. želio da popravi odnos sa D.1 te da mu nadomjesti sve ono što je D.1 izgubio dok nisu imali komunikaciju pa je zbog toga plaćao 500,00 eura mjesečno D., D.1, te je plaćao i dva puta odlazak i boravak na moru i D.1 i djevojci, te i drugu. Pred kraj 2021. godine, dakle pred suđenje u izvršnom postupku, D.1 i D. odnos se ponovno pokvario, te D.1 više nema povjerenje u D.. Istakao je da je tokom 2013. i 2014. godine D. posljednji put platio iznos na ime izdržavanja D.1 po osnovu presude za razvod. Navodi da mu je jedne prilike M.P. uplatila 5.000,00 eura na ime izdržavanja, te da je od toga kupovao odjeću, te da taj iznos nije mogao zatvoriti dug D. za izdržavanje za raniji period, dakle do 2018. godine. D. je D.1 obećao dati 25.000,00 eura na ime duga za izdržavanje za prethodni period, odnosno u znak izmirenja, te mu je D. prestao davati novac od kraja 2021. godine, iako je D.1 i dalje na redovnom školovanju (ima 21 godinu danas D.1). Ističe da je D.1 u julu 2021. godine od majke D.2 saznao da D. ne plaća ništa za izdržavanje njoj za D.1, dakle na njen račun, dakle D. to sa D.2 nije regulisao kako je obećao, pa je to D.1 povrijedilo.

Iz iskaza D.Č., umješača na strani tužiteljice u ovom postupku, slijedi da ima troje djece, da mu je D.1 prvo dijete (iz prvog braka sa D.2), da se 2012. godine razveo od D.2 te je presudom obavezan da plaća 200,00 KM na ime izdržavanja D.1. Do 2015. – 2016. godine D.2 nije D. dostavljala broj računa na koji bi joj mogao vršiti uplate na ime izdržavanja za D.1, dok je prve mjesečne obaveze izmirivao na ruke D.2 ili na štednu knjižicu na ime D.1 gdje je uplate morao vršiti preko šaltera banke u BiH. Kasnije je došao u veoma teške odnose sa D.2, pri njegovom dolasku da vidi D.1 znala je pozvati policiju, pa je D. čekao da D.1 postane punoljetan kako bi mu se javio i pokušao sa njim uspostaviti kontakt direktno, a ne preko D.2. Ističe da je 9 mjeseci imao odličan odnos sa D.1, da mu je u tom periodu poslao oko 30.000,00 eura između ostalog i na ime izdržavanja. Ističe da mu je kupio Golfa 7. Iznenadio se kada ga je D.1 tužio za alimentaciju krajem 2021. godine te smatra da je na D.1 uticaj imala D.2 jer D.1 živi s njom (dakle sa majkom). Naveo je da je 5.000,00 eura uplatila njegova nevjenčana supruga M.P. na ime izdržavanja D.1, dok je on uplatio sigurno oko 27.000,00 eura. Ističe da mu D.1 nikad nije rekao koliko mu je D. dužan, te se D. distancirao od D.1 da ga ne uvrijedi jer smatra da sada na D.1 utiče ponovno majka – D.2. Istakao je da bi na svakoj uplati naznačio da plaća alimentaciju, ali se svrha uplate ne upisuje kada se plaćanja vrše preko Western union, a na taj način su uplate mnogo brže.

Iz iskaza svjedoka M.P.1 slijedi da je nevjenčana supruga D.Č., da s njim živi u Njemačkoj od 2009. godine i danas, da imaju dvoje zajedničke djece, da je D. izmirivao tokom 2021. godine obaveze za izdržavanje D.1, da joj je poznata transakcija koju je ona uplatila D.1 od D. za izdržavanje, da je zamolio D. da taj iznos novca prebaci D.1 jer je imao dug prema D.1 na ime izdržavanja, da je pored te uplate još uplaćivala 1.000,00 eura, pa 1.300,00 eura, pa 300,00 eura D.1 preko Western union obzirom da je D.1 hitno trebao novac, a uplate tako idu najbrže. Istakla je da se svrha uplate novca preko Western union ne navodi.

Uvidom u presudu Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 K 080320 14 K od 13.02.2015. godine (dokaz iz izvršnog spisa broj 96 0 I 119341 20 I 2) sud je utvrdio da je D.Č. oslobođen od optužbe da je u periodu od 01.09.2012. – 15.04.2013. godine svjesno i namjerno izbjegavao da daje izdržavanje za maloljetnog sina D.Č.1 u mjesečnom iznosu od po 200,00 KM čime bi počinio krivično djelo – izbjegavanje izdržavanja iz člana 219 stav 1 Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, a koja presuda je potvrđena presudom Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 0 K 080320 15 Kž od 09.02.2016. godine.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Kenana Ibrahimovića od 30.09.2024. godine slijedi da je vještak uvidom u sudski spis izvršio uvid u dostavljene naloge o izvršenim uplatama koje je preveo ovlašteni tumač za njemački jezik (12 naloga o izvršenim transakcijama tokom 2021. godine odnosno od aprila do decembra 2021. godine). Na strani broj 2 nalaza vještak je tabelarno prikazao sve uplate te je sud utvrdio da je 8 transakcija obavio D. prema D.1 i to 7 preko Western union, a jednu preko deviznog računa koja sadrži svrhu uplate-izdržavanje (9.779,15 KM protuvrijednosti), dok ostale uplate ne sadrže svrhu uplate. Jednu uplatu prema D.Č.1 je imao N.Č. preko MoneyGram bez svrhe uplate, dok je 3 uplate prema D.1 izvršila M.P.1K. preko Western union bez navođenja svrhe uplate. Na račun D.Č.1 je ukupno uplaćeno 24.839,04 KM. Vještak je pojasnio da prilikom štampe naloga odnosno potvrde o isplati nema naznaka o svrhi transakcije kada se vrši plaćanje preko Western union.

Sud je poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka cijeneći nalaz objektivnim, stručnim i izrađenim na podlozi sve dostupne materijalne dokumentacije iz sudskog spisa.

Uvidom u prepisku D.Č. i D.Č.1 preko aplikacije viber sud je utvrdio da je u mjesecu aprilu 2021. godine D.Č. obavijestio D.1 da će mu poslati vozilo kao poklon pored novca kojeg D.1 dobija od D. (po ocjeni suda kao redovno izdržavanje), te da mu je poslao i 200,00 eura za poklon koji je D.1 želio kupiti djevojci. Dana 20.04.2021. godine D. je D.1 poslao prvih 5.000,00 eura da ima za početak (po ocjeni suda na ime izdržavanja prema dogovoru D. i D.1), dok će „resto“ dobiti u kratkom vremenu. Od 21.04.2021. godine D. je D.1 pisao da pored 25.000,00 što će D., D.1 uplatiti, da D.1 od D. ima svaki mjesec 500,00 eura. Od 27.04.2021. godine D.1 je D. javio da mu je stiglo 5.000,00 eura, a D. je D.1 pisao da će mu uplatiti 10.000,00 eura za sedmicu dana. Dana 12.05.2021. godine D. je D.1 uplatio 500,00 eura. Dana 29.05.2021. godine (što je evidentno iz nalaza vještaka) N.Č. je D.1 u ime D. uplatio 500,00 eura za provod u N.S., D.1 i njegove djevojke i druga. U mjesecu junu D. je pisao D.1 da mu uplati sudsku taksu u njegovo ime u iznosu od ukupno 900,00 KM što je D.1 uplatio dok mu je M.P.1 poslala iznos od 1.300,00 eura u tom periodu plaćanja sudske takse. Dana 19.11.2021. godine D. je D.1 uplatio 1.300,00 eura kako bi D.1 taj novac odnio majci od jednog radnika D., što je D.1 i učinio. Dana 06.07.2021. godine D.1 je za D. uplatio iznos od 487,50 KM advokatu Ameru Ramiću za zastupanje u izvršnom postupku za A.P.. Dana 09.07.2021. godine D. je D.1 uplatio iznos kako bio D.1 sa djevojkom otišao na more, dok je 13.07.2021. godine D. D.1 uplatio 500,00 eura kako bi sa drugom otišao na plažu Ploče. Dana 20.07.2021. godine D. je D.1 uplatio 500,00 eura za Bajram kako bi D.1 napunio pun rezervoar goriva u vozilu. Dana 28.07.2021. godine M.P. je D.1 uplatila 1.600,00 eura kako bi D.1 otišao na ljetovanje sa djevojkom te je D. naveo kako putovanje „extra plaća“ D.. Dana 18.10.2021. godine D. je D.1 poslao 500,00 eura za plaćanje trenera i suplemenata.

Ocjenom izvedenih dokaza sud je utvrdio da je za 18-ti rođendan D.1 (tačnije dana 21.03.2021. godine) došlo do poboljšanja odnosa D. i D.1, dok je već bio u toku izvršni postupak broj 96 0 I 119341 20 I 2 u kojem je D.1 bio tražilac izvršenja, a D. izvršenik (dakle po osnovu dokaza iz izvršnog postupka ovaj sud je utvrdio da je D. na dan 21.03.2021. godine

imao saznanja za izvršni postupak kojeg je D.1 kao tražilac izvršenja, između ostalih, vodio protiv njega, kao izvršenika). Ocjenom viber prepiske D. i D.1, te ocjenom njihovih iskaza datih pred ovim sudom, sud je utvrdio da su D. i D.1 dogovorili da D., D.1 uplati, na ime zaostataka za izdržavanje D.1 koje D. nije plaćao, 25.000,00 KM, dok su dogovorili da će D., D.1, pored iznosa od 25.000,00 KM, mjesečno plaćati 500,00 eura za život u 2021. godini, dakle nakon punoljetstva D.1 (što bi se, po ocjeni ovog suda, moglo podvesti pod izdržavanje D.1 u tom periodu dok je D.1 na redovnom školovanju ukoliko se utvrdi obaveza D. da izdržava D.1 za vrijeme redovnog školovanja). Ovaj iznos je D. trebao platiti D.1 (slijedi iz viber komunikacije), a taj iznos D. nije platio D.1, niti njegovoj majci D.2 (slijedi iz iskaza D.1 koji je u vezi sa materijalnom dokumentacijom - potvrđama o uplati i nalazom vještaka Kenana Ibrahimovića). Sud je utvrdio da je D. na ime izdržavanja D.1 za period koji je predmet izvršnog postupka, dakle do 22.10.2018. godine, platio 5.000,00 eura, odnosno 9.779,15 KM (protuvrijednost prema nalazu vještaka), dok mu nije platio obećanih 10.000,00 eura (što je D. obećao uplatiti D.1 porukom preko viber aplikacije dana 27.04.2021. godine). Sud do ovakvog zaključka dolazi budući da tužiteljica i umješak nisu sudu dokumentovali tu uplatu, dok su sve druge uplate dokumentovane. Iz iskaza samog umješaka D. slijedi da je on zaista platio 5.000,00 KM D.1, dok je smatrao da je drugim uplatama od po 500,00 eura i više isplatio u ratama taj ostali obećani iznos D.1. Sud cijeni da je drugačiji dogovor postignut između D. i D.1 te je D. obećao D.1 da pored 500,00 eura koje će mu uplaćivati svaki mjesec 2021. godine, da je od D. putovanje dodatno, dakle D. će platiti putovanja te se to neće računati na ime izdržavanja.

Kada se saberu sve uplate koje je D. plaćao na ime izdržavanja D.1 tokom 2021. godine (dakle za života D.1 u toj godini, nakon pomirenja sa ocem, a ne za dug po osnovu izvršnog postupka – za dug je platio samo 5.000,00 eura koliko je D. zaista i mislio da iznosi dug po osnovu tog rješenja o izvršenju), dobije se iznos od oko 4.100,00 eura, dok su ostale uplate išle na ime putovanja (1.600,00 eura), te na ime plaćanja troškova sudskih taksi, advokata te isplate iznosa majci radnika D. (900,00 KM + 487,50 KM + 1.300,00 eura). Sud ponovno napominje da ove uplate od ukupno 4.100,00 eura sud ne cijeni kao uplate na ime duga za izdržavanje D.1 za period do 22.10.2018. godine, nego na ime troškova života D.1 za taj period u kojem je vršeno plaćanje tih iznosa, a za ovakav zaključak suda nije od uticaja da li je na uplatama naznačena svrha plaćanja ili ne (uplate se svakako odnose na izdržavanje D.1, odnosno njegove troškove života u 2021. godini prema dogovoru D. i D.1 da će D. plaćati sada po 500,00 eura svaki mjesec D.1 pored iznosa kojim bi izmirio dug na ime izdržavanja od ranije, do 2018. godine, a što je bio predmet izvršnog postupka).

Dakle, kako je sud utvrdio da je D. na ime duga za izdržavanje D.1 platio iznos od 9.779,15 KM i to za period od 01.09.2012. – 22.10.2018. godine, a kako je ukupan dug 18.855,61 KM, to je D.1 kao tražilac izvršenja I reda u izvršnom postupku namiren samo sa iznosom od 9.779,15 KM, dok mu nije izmiren dug u visini od 9.076,46 KM za period od 01.09.2012. – 22.10.2018. godine (glavno potraživanje i kamate prema nalazu vještaka Boriše Damjanca urađen za izvršni postupak).

Sud je poklonio vjeru iskazu D.Č.1 u cijelosti, osim u dijelu u kojem navodi da mu D. ni 5.000,00 eura nije platio na ime duga za izdržavanje, zatim sud je poklonio vjeru iskazu D.Č. u dijelu u kojem navodi kakav je bio dogovor sa D.1 oko izmirenja duga na ime izdržavanja, ali mu nije poklonio vjeru u dijelu iskaza u kojem navodi da je pretplatio D.1 te da je dug po osnovu tog izvršenja oko 10.000,00 KM, a u tom dijelu sud nije poklonio vjeru ni svjedoku M.P.1 da je D.1 pretplaćen za dug na ime idržavanja koji se potražuje zaključno sa datumom 22.10.2018. godine.

Sud je cijenio da istaknuti prigovor zastare kojeg je izjavio umješac treba biti izjavljen u izvršnom postupku koji će biti dalje vođen nakon pravosnažnosti ove presude. Naime, odredbom člana 379 stav 1 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i "Službeni list R BiH", broj 2/92, 13/93, 13/94; u daljem tekstu ZOO) propisano je da sva potraživanja koja su utvrđena pravosnažnom sudskom odlukom ili drugom odlukom nadležnog organa ili poravnanjem pred sudom ili drugim nadležnim organom, zastarijevaju za deset godina, pa i ona za koja zakon inače predviđa kraći rok zastarijelosti. Stavom 2 istog člana je propisano da sva povremena potraživanja koja proističu iz takvih odluka ili poravnanja i dospijevaju ubuduće, zastarijevaju u roku predviđenom za zastarijelost povremenih potraživanja. Odredbom člana 373 stav 3 ZOO-a je propisano da ne može zastariti pravo na izdržavanje određeno zakonom. Međutim, po ocjeni ovog suda, treba razlikovati samo pravo na zakonsko izdržavanje od prava na naplatu već dospjelih obroka koji proistječu iz prava izdržavanja. Dospjeli obroci tretiraju se kao obična potraživanja, pa zahtjevi za njihovo prisilno ostvarenje zastarijevaju odvojeno i nezavisno od toga što nije zastarijelo zakonsko pravo izdržavanja.

Ovaj sud je utvrdio, što je i nesporno među strankama, da je umješac D. platio 11 mjesečnih rata na ime izdržavanja (2.200,00 KM), dakle posljednje uplate su bile krajem 2014. godine (slijedi iz iskaza D.Č.1 pred ovim sudom i iskaza D.Č. pred ovim sudom), kada računanje roka zastarijelosti od tri godine za povremena buduća davanja obroka ponovno počinje da teče (od početka 2015. godine). Kako je prijedlog za izvršenje podnesen 22.10.2018. godine, u zastari bi bila sva potraživanja nastala prije 22.10.2015. godine, pa i cijeli mjesec oktobar 2015. godine obzirom da je obaveza umješaca D. bila da obroke plaća do 10-og u mjesecu za tekući mjesec (po presudi o razvodu braka).

Odredbom člana 367 ZOO-a je propisano da ako dužnik ispuni zastarijelu obavezu, nema pravo zahtijevati da mu se vrati ono što je dao, čak i ako nije znao da je obaveza zastarijela. Odredbom člana 369 ZOO-a je određeno da kad zastari glavno potraživanje, zastarijela su i sporedna potraživanja, kao što su potraživanja kamata, plodova, troškova, ugovorne kazne.

Međutim, budući da je ovaj sud utvrdio da je D.Č. na ime duga za izdržavanje platio iznos od 5.000,00 eura (9.779,15 KM), to je po ocjeni ovog suda D. platio iznos od 8.200,00 KM duga na ime izdržavanja za period od 01.09.2012. – 29.12.2016. godine (najstarije potraživanje je D. izmirio jer nije naznačio za koje obroke se uplata odnosi), te je izmirio i dio glavnog potraživanja od 4.400,00 KM za period od 29.12.2016. – 22.10.2018. godine i to iznos od 1.579,15 KM (jer je D. izvršio uplatu duga na ime izdržavanja, dakle glavnog duga, a ne sporednih potraživanja-kamata).

Prema utvrđenju ovog suda D. nije izmirio glavni dug za period od 29.12.2016. – 22.10.2018. godine u visini od 2.820,85 KM, a nije izmirio ni sporedna potraživanja-kamate u iznosu od 4.640,38 KM po osnovu glavnog duga za period od 01.09.2012. – 29.12.2016. godine i iznos od 1.615,23 KM po osnovu glavnog duga za period od 29.12.2016. – 22.10.2018. godine (od ukupnih potraživanja od 18.855,61 KM). Budući da je ovaj sud utvrdio da bi u zastari bila sva potraživanja prije novembra 2015. godine, ovaj sud cijeni da je nužno da se u izvršnom postupku pravilno obračuna kamata na iznos glavnog duga koji nije u zastari za period od 01.09.2012. – 29.12.2016. godine (dakle ne na iznos od 8.200,00 KM, nego na iznos od 2.800,00 KM – 14 obroka i to dva obroka za 2015. godinu – novembar i decembar i za cijelu 2016. godina), te taj dobijeni iznos zajedno sa kamatom od 1.615,23 KM i zajedno sa iznosom glavnog duga koji nije plaćen (2.820,85 KM) bi D.Č. bio dužan isplatiti D.Č.1 kao tražiocu izvršenja I reda.

Dakle, kako je u konkretnoj parnici postavljen tužbeni zahtjev da se utvrdi da li je tražilac izvršenja I reda u cijelosti namiren ili ne, dok zahtjev nije bio da se utvrdi da li je zastatjelo potraživanje i u kojem dijelu tražioca izvršenja I reda, sud cijeni da o prigovoru zastare potraživanja ovdje tuženog D.1 prema D. po osnovu pravosnažne sudske odluke (o razvodu braka i izdržavanju) treba da se odluči u izvršnom postupku nakon što vještak pravilno obračuna zakonsku zateznu kamatu na iznos glavnog duga koji nije u zastari za period potraživanja od 01.09.2012. – 29.12.2016. godine.

Sud napominje da stranke nisu kroz ovaj postupak vještačenjem utvrđivale koji dio duga je u zastari niti su tražile obračun zakonske zatezne kamate na iznos duga koji nije u zastari, a teret dokazivanja iznosa duga bi bio na strani ovdje tuženog da je ovaj sud našao da se o prigovoru zastarjelosti trebalo odlučiti kroz ovaj postupak izrekom ove presude, pa u tom slučaju sud ne bi mogao tuženom priznati poraživanje kamate u iznosu od 4.640,38 KM jer se ne bi moglo utvrditi koji dio kamate se odnosi na zastarjela potraživanja, a koji dio kamate se odnosi na nezastarjela potraživanja. Međutim, ovaj sud je, shodno odredbi člana 2 stav 1 ZPP-a, ipak odlučio da je neophodno ovo pitanje zastare riješiti u izvršnom postupku pravilnim obračunom zakonske zatezne kamate.

Sud cijeni i da prigovor umješača da izvršni sud nije mogao uputiti ovdje tužiteljicu na pokretanje parničnog postupka iz izvršnog postupka, također nije osnovan budući da se kroz ovaj parnični postupak dokazivalo da li je D.Č. platio iznos kojeg potražuje D.Č.1 za što je bilo nužno cijeliti izvedene dokaze - viber prepiske u vezi sa iskazima stranaka, svjedoka i materijalne dokumentacije – dokazima o uplati iznosa, a koje dokazivanje se provodi kroz parnični postupak.

Na osnovu svega izloženog, sud je donio odluku kao u izreci presude.

Odluku o troškovima postupka sud je donio shodno primjeni odredbe člana 120 stav 2 ZPP-a u vezi sa odredbom člana 12 i 13 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine FBiH“, broj: 22/04 i 24/04), kao i odredbi Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20). Prema vrijednosti potraživanja tužiteljice i umješača od 18.855,61 KM, tužiteljica i umješač su uspjeli u sporu sa 51,86%, dok je tuženi uspio sa 48,14%.

Tužiteljica je potraživala troškove za sudsku taksu, a sud je priznao troškove za sudske takse na tužbu i presudu 400,00 KM ukupno, na ime troškova vještačenja 350,00 KM, za sastav tužbe iznos od 842,40 KM (720,00 KM i PDV od 122,40 KM), za zastupanje na pripremnom ročištu dana 07.12.2023. godine iznos od 842,40 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 20.02.2024. godine iznos od 421,20 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 16.05.2024. godine iznos od 421,20 KM (50% punog iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka b a) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04, u daljem tekstu Tarifa)), za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 08.07.2024. godine iznos od 842,40 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 03.10.2024. godine i dana 28.10.2024. godine iznose od po 421,20 KM, a koji ukupni troškovi iznose 4.962,00 KM. Kako je tužiteljica uspjela sa 51,86%, to joj pripadaju troškovi u visini od 2.391,78 KM, dok se iznos na ime vještačenja od 350,00 KM priznaje u punom iznosu budući da je taj trošak bio nužan za tužiteljicu za vođenje ove parnice. Stoga je tužiteljici sud priznao iznos od 2.741,78 KM.

Umještač je potraživao troškove, a sud je priznao troškove za sastav podneska od 06.12.2023. godine u iznosu od 720,00 KM, te za zastupanje umještača po kvalifikovanom punomoćniku-advokatu na pripremnom ročištu dana 07.12.2023. godine iznos od 720,00 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 20.02.2024. godine iznos od 360,00 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 16.05.2024. godine iznos od 360,00 KM (50% punog iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka b a) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04, u daljem tekstu Tarifa)), za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 08.07.2024. godine iznos od 720,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 03.10.2024. godine i dana 28.10.2024. godine iznose od po 360,00 KM, a koji ukupni troškovi iznose 3.600,00 KM. Kako je i umještač uspio sa 51,86%, to mu pripadaju troškovi u visini od 1.866,96 KM.

Tuženom su priznati troškovi za sastav odgovora na tužbu 720,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu dana 07.12.2023. godine iznos od 720,00 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 20.02.2024. godine iznos od 360,00 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 16.05.2024. godine iznos od 360,00 KM (50% punog iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka b a) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04, u daljem tekstu Tarifa), za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 08.07.2024. godine iznos od 720,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 03.10.2024. godine i dana 28.10.2024. godine iznose od po 360,00 KM, a koji ukupni troškovi iznose 3.600,00 KM. Kako je tuženi uspio sa 48,14%, to mu pripadaju troškovi u visini od 1.733,04 KM.

Međusobnim procesnim prebijanjem troškova tuženog od troškova tužitelja i umještača, sud je obavezao tuženog da tužiteljici isplati na ime troškova postupka iznos od 1.008,74 KM, dok je sud obavezao tuženog da umještaču isplati iznos od 133,92 KM.

Sud cijeni da je tuženi prouzrokovao troškove tužiteljici i umještaču budući da je osporavao da mu je D.Č. na ime izdržavanja platio 5.000,00 eura.

Sudija
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivne stranke.